

nærmere ind paa de Bemærkninger, som fremkom fra det ærede Medlem. De vare jo i god Overensstemmelse med, hvad der er udtalt af det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), jeg synes næsten, at det var tyndere. The paa de samme Blade. Jeg skal derfor paa ny kun anbefale det høje Ting at godkende dette Valg. Derved indføres der sikkert ikke nogen uheldig Praksis. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds mener, at vi allerede have indført en anden Praksis ved tidligere Afgørelser. Det betvivler jeg i høj Grad. Jeg har i alt Fald gennemgaaet Valgprøvelserne lige fra 1867 og indtil nu, men ikke fundet noget som helst derom. Jeg tror derfor ikke, man kan sige, at vi indføre en modsat Praksis, men naar vi godkende dette Valg, lægge vi Grunden til at indføre en god Praksis.

Formanden: Den første Landstingsmand for 7de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Det er i Anledning af de sidste Udtalelser af den ærede Ordfører, at jeg har forlangt Ordet for en kort Bemærkning. Jeg staar her med en Udskrift af Valgbogen for 7de Kreds for det Valg, som blev foretaget sidst i 1898. I denne Udskrift staa disse Linier, som jeg en Gang har oplæst for Tinget, og som jeg skal gentage: Formanden indledede Valg-handlingen og bemærkede at af de højst-beskattede havde Proprietær M. Toft og Kammerherre Stemmen meldt Forfald saa silde, at ingen har kunnet indkaldes i deres Sted. Det har udtrykkelig foreligget for Landstingets Udvalg sidste Gang, og noget lignende har foreligget for Landstinget mange Gange tidligere, altsaa har jeg Ret i, at naar Landstinget ikke hidtil har paa-talt noget saadant, har det ved at tie god-kendt en saadan Opfattelse.

Ordføreren (Steffensen): Jeg skal blot sige, at der jo ikke var udtaget nogen anden, og der var derfor ingen Anledning til at gøre nogen Bemærkning om, at Formanden var fremkommen med den Ytring, thi der var ikke sket noget.

Oct. Hansen: Den ærede Ordfører siger, at der er jo en gradvis Overgang fra Muligheden af at kunne møde og til, at Manden til sidst dør. Man kan være syg, og man kan faa Lægeattest for, at man rimeligvis ikke kan møde; men det ærede

Medlem ved lige saa godt som alle vi andre, at Dødsfald er noget kvalitativt forskelligt derfra. Saa længe der er Liv, er der Haab, og man kan derfor ikke sammenligne det, at en Mand er syg, med det, at han dør. Naar han dør, bliver hans Plads vakant. Vi Rigsdagsmænd kunne jo være syge hele Maaneder, ja halve Aar, og derved forhindrede fra at møde. Men saa længe vi leve og kunne komme os, beholde vi vor Plads; men i det Øjeblik en Mand dør, skal der udskrives nyt Valg. Det er den kvalitative Forskel mellem Dødsfald og alle andre Undskyldningsgrunde, saasom at en Mand rejser i Forretninger eller til Udlandet, det er alt det, man har villet afskære, som man ikke har villet høre noget om. Men naar en Mand er død, saa er det en Undskyldning, man ikke kan undlade at tage Hensyn til. — Den ærede Ordfører ønskede hele Bevisbyrden kastet over paa dem, der vilde have et Valg omstødt, og det ikke blot Bevisbyrden for, at der havde fundet Uregelmæssigheder Sted, der indeholdt Muligheder for, at Valget vilde have faaet et andet Udfald, nej, han vilde have, at vi skulde have ført Bevis for, at Valget positivt vilde have faaet et andet Udfald, hvis disse Ting ikke vare skete. Det har vistnok aldrig været Praksis her i Rigsdagen. Der vil kunne indtræde en Uorden og Uregelmæssighed, der har virket paa en saadan Maade, at man ikke kan faa Rede derpaa, og det er der sket her. Jeg op-roller atter det Billede med de 17 Landstingsvalgmænd, der trænge sig op om Formanden og sige, at de skulle køre med Jernbanen og derfor ville stemme, indtil han siger: Nu er det for galt, vi maa gaa til Navneoppraab. Han jagede dem nu ned fra Tribunen; men de, der havde faaet stemt, sagde til de andre: Nu have vi faaet afleveret vore Stemmesedler og komme tidsnok til Jernbanen; men I andre, der skulle vente paa Navneoppraabet, skulle vente til den sene Nat, inden I komme hjem. — Et saadant Billede medfører den største Mulighed for, at Valgets Udfald var blevet et helt andet, hvis Formanden havde beholdt den Orden, der en Gang var etableret. Saa kommer den ærede Ordfører og forlanger, at jeg skal fremlægge positive Beviser: *actori incumbit probatio*. Men det gælder ikke en Gang i Retssager og da endnu mindre her. Den ærede Ordfører siger, at Valget er gyldigt, indtil det bliver underkendt, indtil det udtrykkelig lykkes at faa Landstinget til at underkende det. Hvis det skal være den Betragtning,